

temerere. Han har saaledes for Dieblicket 4 Sager ved Underretten, og i en af disse er han ganske nylig bleven dømt for Bold og Selvtægt i en Mulkt af 50 Rd. til vedkommende Fattiglasse. En saadan Færd maa jeg anse for uforenelig med hans Embedsstilling, ligesom det turde være givet, at han ved den har nedsat sig i Publikums gode Omdømme og forringet den Tillid, som han bør, som Dommer, være i Besiddelse af, ikke at tale om de Kollisioner og Udgifter, som disse Afsesfor B. Sveinsons Retstvister medføre f. Ex. ved Konstitutioner i Overretten i hans Sager.

Det er dette Moment i Afsesfor Sveinsons Færd, som jeg navnlig maa lægge Vægt paa, thi den er efter min Formening ligesaa uforenelig med hans Embedsstilling, som den turde være sjelden om ikke aldeles enestaaende, naar Talen er om en Overdommer. Jeg maa ogsaa berøre det Rygte, som er udbredt om Afsesfor Sveinson i en videre Kreds, at han er altfor meget hengiven til stærke Drikke, men selv har jeg ikke været saaledes Vidne dertil, at jeg bestemt kan domme fra eller til, om og hvorvidt dette Rygte indeholder Sandhed. — Uden at gaa i nærmere Detail i denne Sag, maa jeg udtale min Formening, at Afsesfor B. Sveinsons Færd, især dog udenfor Retten, lader meget tilbage at ønske.

Det er at beklage, at en Mand med Afsesfor B. Sveinsons Evner ikke har vidst at aagre bedre med sit rige Pund, end det hidtil har været Tilfældet.

Forandring heri er ikke alene ønskelig, men den er nødvendig.

Reykjavik, den 16de Juni 1870.

Eh. Sonasson.

Til

Stiftamtmanden over Island.

Et. N. (Politiretsdom i Sagen: Det Offentlige contra Afsesfor B. Sveinson og Flere.)

Har 1870 den 7de Juni blev Gullbringu-Kjos Syssels Politiret sat paa Sysselkontoret i Reykjavik og administreret af den ordinære Dommer H. Clausen, hvor da i Overværelse af Vidnerne H. Stephensen og C. P. Steenberg blev i Sagen

Det Offentlige

contra

Afsesfor B. Sveinson og Fl.

affagt saalydende

Dom:

I foreliggende, for Gullbringu og Kjos offentlige Politiret, anlagte Sag ere Afsesfor i den kongelige islandske Landsoverret, B. Sveinson til Ellidavatn, Gylfur Markusson paa Arba, Magnus Olafsson og Thorsteinn Bjarnason fra Raudholar tiltalte for med Bold at have ødelagt en Dæmning, som Kjøbmand Thomsen af Reykjavik havde ladet bygge i Laxelven (Ellidaaen) om Aftenen den 27de f. M. eller Natten mellem den 27de og 28de f. M. De nærmere Omstændigheder denne Sag angaaende ere følgende:

Den 27de Mai d. A. om Eftermiddagen kom Kjøbmand Thomsen i Reykjavik til Politimesteren i Gullbringu-Kjos Syssel og forlangte Politiets Hjælp til i Fred og uforstyrret at kunne lade tilendebringe et Arbejde, som han havde begyndt i Laxelven, nemlig en Dæmning, som han hvert Aar har opført paa samme Sted tværs over Elvens nordlige Arm for derved at lede Vandet fra denne ind i en anden Arm, saalænge han var beskæftiget med Nedfattelsen af sine Laxefister. Medens han var isærd hermed, kom de Tiltalte Afsesfor B. Sveinson, Gylfur Markusson og Thorsteinn Bjarnason til ham, og skulde da Gylfur Markusson under Foregivende af, at det Land, der grænsede ud til Elven paa det